

30

Příčinou potopení člunu byl granát.

Aspoň Dirk byl o tom přesvědčen. V malém trupu byl poblíž přídě otvor velký jako pěst, od kterého se rozšiřovaly široké praskliny. Okolí díry poznamenaly černé známky ohoření a menší jizvy od šrapnelů. Příďová sedadlová lavice byla utržená a houpala se vedle zábradlí, jejímu úplnému odtržení bránila jediná kovová svorka.

Summer ukázala na přívěsný motor a kanystr benzínu připevněný k zádi člunu. Obojí bylo netknuté, takže k výbuchu evidentně nedošlo nešťastnou náhodou.

Čas, který mohli strávit v hloubce, se krátil, takže neměli jinou možnost než se vrátit na hladinu. Dirk ukázal vzhůru, zvedl tři prsty, které vzápětí skrčil, a pak naznačil celou dlaní plochu. Summer přikývla, mírně koplá nohama a začala stoupat.

V hloubce čtyřiceti stop vypustila z kompenzátoru vzlaku trochu vzduchu, aby zpomalila stoupaní, a o dalších deset stop výš se zůstala vznášet na místě. Dirk se vzápětí objevil vedle ní.

Byli dost hluboko, aby nebyli vidět z hladiny, ale zároveň tak blízko, aby sami viděli případná plavidla. A jedno se houpalo přímo nad nimi.

Kromě toho, že mělo bílý trup, mohl Dirk z téhle hloubky jen hádat. Ať byl na člunu kdokoli, určitě je nečekal s koktejlem a předkrmem na uvítanou. Jak se tak díval na dno člunu, na jeho bližší straně se objevila dvojice stínů.

To jejich vzduchové bubliny. Nezvaní hosté si všimli vypouštěného vzduchu a teď na ně nad hladinou čekali.

Dirk se obrátil k Summer a pokynul jí, ať zůstane, kde je. Vypustil z kompenzátoru další vzduch, vyvlékl se z popruhů a podal svou nádrž Summer. Ukázal jí instrukce a počkal, dokud nepřikývla. Viděl v jejích šedých očích obavy, a tak na ni ještě mrknul. Rozepnul si zátěžový opasek, nechal ho klesnout na dno a naposledy se nadechl z regulátoru. Pak ho pustil do vody, otočil se k Summer zády a začal plavat na hladinu.

Místo aby zamířil rovnou vzhůru, plaval Dirk přímo do zákrytu dna uprostřed člunu. Cestou vydechoval, ale pomalu, aby vypustil co nejméně bublin. Stín člunu už se tyčil přímo nad ním. Dirk se natáhl a opřel se o něj v bezpečné vzdálenosti od naprázdno běžících motorů. Pak proklouzl na opačnou stranu a vystrčil hlavu těsně nad vodu, jen aby popadl dech. V tu chvíli se na palubě ozvaly tiché hlasy následované výkřikem.

Summer to načasovala skvěle. Napočítala do třiceti a vypustila z Dirkovy regulátoru dávku vzduchu, takže se ke hladině rozběhla salva bublin. Potom naplnila jeho kompenzátor vztlaku vzduchem, pustila ho a dívala se, jak stoupá vzhůru za bublinami.

Dirk si strhl masku a ploutve a vytáhl se za bok člunu, aby do něj bleskově nahlédl. Přes zábradlí na druhém boku hleděli do vody dva muži. Jeden držel kompaktní útočnou pušku, druhý ukazoval na hladinu. Jakmile prorazil hladinu kompenzátor vztlaku, muž s puškou do něj vystřílel dlouhou dávku ran.

Rachot pušky se Dirkoví hodil. Vytáhl se na palubu kajutového člunu a sprintem překonal několik kroků, které ho dělily od mužů. Vytrčil lokty před sebe a skočil. Střelec zaregistroval pohyb, ale než se stihl otočit, Dirkovy lokty ho vši silou udeřily do zad a srazily dopředu. Muž, jehož ruce svíraly pušku, neměl šanci udržet rovnováhu. Udeřil kolena do zábradlí a skácel se přes něj do vody.

Dirk odskočil dozadu a snažil se neupadnout, když ucítil slabý úder do hrudi. Otočil se a usmál se na druhého muže, kterému se svezla pěst

po kluzkém potápěčském obleku. Dirk protivníka ihned poznal. Byl to ten samý chlap, do kterého v Asijútu naboural Vespou. Pravou paži měl v závěsu, který ale teď zahodil a pokusil se mu zasadit zadní direkt.

Dirk se úderu mrštně uhnul a muž po něm skočil. Popadl ho, sevřel v pažích a snažil se ho hodit přes palubu.

Na dosah ruky od nich zakvílela dvojice přívěsných motorů. Nikým nespátřený pilot v kormidelně postrčil plynové páky dopředu.

Lodní šrouby se zakously do vody a paluba se jim nadzvedla pod nohama. Dvojice zápolících mužů se neměla čeho chytit, a tak se svorně svalila po zádech na kryt jednoho z motorů. Dirk dopadl vedle muže a cítil, jak oba pomalu, ale jistě kloužou z krytu do vody.

Dirk natáhl nohu a zachytil se na okamžik okraje zadního čela člunu. Druhý muž klouzal dál. Znovu Dirka popadl. Dohromady už byli příliš těžcí a Dirk se neudržel. Protože si ale právě dopřál malý náskok, podařilo se mu přetočit nahoru na tělo útočníka. V tu chvíli sjeli z krytu motoru.

Dvojice lodních šroubů se otáčela rychlostí přes šest tisíc otáček za minutu, když dopadli do vody a střelec udeřil zády o jejich listy. Dirk ucítil mírný náraz, pak mužovo sevření ochablo a společně se ponořili do vody zbarvené dočervena. Jakmile burácení motorů utichlo, Dirk od sebe odstrčil neživé tělo a vynořil se.

O několik metrů dál se druhý střelec snažil šlapat vodu. Pušku ztratil a zdálo se, že větší starosti než s Dirkem má s tím, aby se udržel nad hladinou.

Kajutový člun zatím v dálce opsal těsný oblouk a začal se vracet zpátky k nim. Dirk očekával, že zpomalí a nabere na palubu druhého muže, který samým zoufalstvím začal křičet a mávat rukama. Člun ale nezpomalil a namířil si to rovnou k Dirkově.

Když se přiblížila ostrá příď člunu, Dirk se ohnul v pase a pokusil se ponořit. Vzplývavý mokrý oblek mu v tom ale zabránil. Bez ploutví se nedokázal udržet pod vodou. Proto se Dirk před blížícím se člunem otočil a začal vši silou, kterou v sobě našel, plavat ke střelci.

Pilot člunu ho na chvíli ztratil z očí, pak se pokusil upravit kurz, ale nestihl to o zlomek vteřiny. Člun proplul kolem Dirka a jen o centimetry minul jeho nohy. Dirk se zastavil, vynořil a díval, jak člun urazil krátkou vzdálenost a začal se opět otáčet.

Vtom ho popadla za rameno čísi ruka. Dirk se ohlédl a zjistil, že zmítající se střelec se ho chytá jako příslovečného stébla. Byl to ten vousatý řidič z Asijútu.

„Pomozte mi,“ zalupal po dechu. „Topím se.“

Viditelně u něj propukla panika. Mlátil a kopal kolem sebe a zběsile se držel Dirkových ramen.

Dirk se snažil osvobodit a zároveň jedním okem sledoval kajutový člun. Ten mezitím dokončil otočku a opět se řítí přímo na ně.

Dirk ve střelcově objetí neměl šanci se před ním potopit. Potřeboval se muže zbavit. Vymrštil loket za sebe a tvrdě muže udeřil do žeber. Muži číselo z očí zoufalství. Dirk narovnal obě paže nad hlavu, aby se vymanil z jeho sevření, ale mužovy prsty byly zaryté do jeho obleku jako supí spáry. Dirkoví burácel v uších řev motorů člunu. Připravil se na náraz, když ho něco popadlo za kotník.

Jen okamžik předtím, než by do něj člun udeřil, ho někdo stáhl pod vodu. Střelec se ho přesto nepouštěl. Pak člun v plné rychlosti narazil do střelcova těla.

Mužovy ruce ochably a dovolily Dirkově vysvobodit se a klesnout o další stopu pod vodu. Bílý trup se prohnal kolem a smrtící lodní šrouby mu zabzučely jen pár decimetrů od hlavy.

Jakmile se vodní proud trochu uklidnil, ucítil Dirk, jak se mu o tvář otřela ploutev. Summer s loktem ovinutým kolem jeho kotníku se spustila do hlubin jako nějaký démon. Stáhla si ho dolů k sobě a podala mu regulátor. Dirk se zhluboka nadechl a jeho sestra vyhnala vzduch z kompenzátoru, až dosáhla neutrálního vztlaku. Zůstala v obrácené poloze a lehce pohybovala ploutvemi, zatímco se jí Dirk držel za vestu. Potom začali společně plavat vodorovně, udržovali hloubku a střídavě se nadechovali z regulátoru. Kajutový člun nad nimi ještě několikrát rychle proplul sem a tam.

Dirk a Summer čekali tak dlouho, až člun odplul a zvuk jeho motorů se rozplynul do ticha. Zůstali pod vodou, dokud Summer v lahvi skoro nedošel vzduch, a teprve potom se vynořili.

Dirk se rozhlédl po jezeře. Daleko na severu uviděl člun. Obrátil se k Summer, která se vznášela vedle něj a čistila si masku.

„Myslíš, že se vrátí?“ zeptala se.

„Myslím, že ne. Díky za záchranu. Málem jsem měl pěkně krátký sestřih,“ přešel si dlaní po lebce.

„Ten chlap řídil jako pirát. Zdola jsem měla docela slušný výhled. Ten, kdo řídil člun, se s vlastními lidmi vůbec nemazal.“ Kývla k tělu druhého střelce, které plavalo na hladině kousek od nich.

„Neviděl jsem, kdo řídí,“ odpověděl Dirk. „Ale ti druzí dva byli naši ozbrojení přátelé z Amarny a Asijútu.“

„Nechce se mi ani věřit, že nás vystopovali až sem.“

Dirk se rozhlížel po ohromné rozloze prázdné hladiny a vyprahlé pustiny kolem jezera. „Ideální místo na to, zabít někoho beze svědků.“

„Ale ne tak ideální na to, aby tu člověk zůstal bez člunu. Myslíš, že se nás snaží zabít kvůli tomu, co víme?“

„Buď to, anebo proto, co jsme možná našli ve Farasu,“ ukázal Dirk na foťák připnutý k Summerinu kompenzátoru. „Máš fotky?“

„Mám. Ale jestli nějak souvisejí s tím, co už víme, to se teprve uvidí.“

„Fajn. A teď si vyber, jestli chceš plavat na východ, nebo na západ.“

Byli skoro přesně uprostřed jezera, takže he břehu jim na každou stranu chyběly zhruba čtyři kilometry.

Summer se podívala na západ a pak se obrátila na druhou stranu. Vtom se napjala a oči se jí rozšířily strachem. „Na východ se mi nechce,“ zašeptala tak tiše, že ji sotva slyšel.

Dirk se podíval stejným směrem jako ona.

Ani ne deset metrů od nich vyčnívala nad hladinu vody dvojice chladných žlutých očí a měřila si dvojici se smrtonosnou žádostivostí.